

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola LXXXI. Leonis Papae I. Ad Dioscorvm Alexandrinvm Episcopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

sumus) duarum tantummodo festiuitatum reuerentia, propter multa pericula sit cauendum, ne cuiquam aut in desperata ægritudine, aut in hostilitatis incurfu, aut in timore naufragii, per sacerdotem Domini regeneratio de- negetur. Si quis vero post hoc interdictum, in eadem fue- rit vsurpatione detectus, dignam pertinaciæ suæ incidet ultionem: quoniam ostendit se turpe potius lucrum, quam religionis cultum esse sectatum. Illam etiam contra apostolicam regulam præsumptionem, quam nuper ag- noui a quibusdam illicita vsurpatione committi, modis omnibus constituo submoueri; (de pœnitentia videli- cet, quæ ita a fidelibus postulatur) ne de singulorum pec- catorum genere, libellis scripta confessio publice recite- tur: cum reatus conscientiarum sufficiat solis sacerdoti- bus indicari confessione secreta. Confessio auricularis & secreta. De pœnitent. dist. i. Quamuis plenitudo. Quamuis enim plenu- do fidei videatur esse laudabilis, quæ propter Dei timo- rem apud homines erubescere non veretur: tamen quia non omnium huiusmodi sunt peccata, vt ea, quæ pœni- tentiam poscunt, non timeant publicare, remoueatur tam improbabilis consuetudo, ne multi a pœnitentia remediis arceantur, dum aut erubescunt, aut metuunt inimicis suis sua facta referari, quibus possint legum con- stitutione percelli. Sufficit enim illa confessio, quæ pri- mum Deo offertur, tunc etiam sacerdoti, qui pro deli- ctis pœnitentium precatore accedit. Tunc enim demum plures ad pœnitentiam poterunt prouocari, si populi au- ribus non publicetur conscientia confitentis. Datum pri- die Nonas Martii, Ricimero consule. Hucusque Leonis epi- stolæ secun- dum seriem temporum, prout ex subscriptis consulum nominibus colligere li- cuit, ordi- nate sunt.

EPISTOLA LXXXI.

LEONIS PAPÆ I.

AD DIOSCORVM ALEXANDRINVM
EPISCOPVM.

- I. De ordinatione presbyteri aut diaconi, vt sabbato sancto cele- bretur, id est die dominico. *Agenda, id est Missa celebratio, populis non suffecerit, nulla sit dubitatio iterari sacrificium.*
- II. De festiuitatibus, vt si vna

Leo episcopus Dioscuro episcopo Alexandrino salutem.

QVANTVM dilectioni tuæ dominicæ caritatis impen- damus affectum, ex hoc poteris approbare, quod

tua firmius * desideramus fundare initia, ne quid caritati ^{*festina-} ^{mus} ^{*spiritua-} ^{lis} tuæ ad perfectionem deesse videatur, cum tibi * specialis gratiæ merita (vt probauimus) suffragentur. Paterna igitur & fraterna collatio debet sanctitati tuæ esse gratissima, & a te taliter suscipi, quemadmodum a nobis eam intelligis proficisci. Vnum enim nos sentire oportet & agere, *vt* (sicut legimus) *in nobis quoque vnum esse cor & anima comprobetur.* Cum enim beatissimus Petrus apostolicum a Domino acceperit principatum, & Romana ecclesia in eius permaneat institutis, nefas est credere, quod sanctus discipulus eius Marcus, qui Alexandrinam primus ecclesiam gubernauit, aliis regulis traditionum suarum Decreta formauerit, cum sine dubio de eodem fonte gratiæ vnus spiritus fuerit & discipuli & magistri, nec aliud ordinatus tradere potuerit, quam quod ab ordinatore suscepit. Non ergo patimur, vt cum vnus nos esse corporis & fidei fateamur, in aliquo discrepemus, & alia doctoris, alia discipuli instituta videantur.

Affor. 4.

*24. q. 1.
Cum bea-
tissimus.*

I.

Quod ergo a patribus nostris propensiore cura nouimus esse seruatum, a vobis quoque volumus custodiri, vt non passim diebus omnibus sacerdotalis vel Leuitica ordinatio celebretur, sed post diem sabbati eius noctis, quæ in prima sabbati lucefcit, exordia deligantur, *hoc est, sub lege diuini officij substituuntur*, in quibus his qui consecrandi sunt, ieiunis, & a ieiunantibus sacra benedictio conferatur. Quod eiusdem obseruantix erit, si mane ipso dominico die continuato sabbati ieiunio celebretur, a quo tempore præcedentis noctis initia non recedunt, quam ad diem resurrectionis, sicut etiam in Pascha Domini declaratur, pertinere non dubium est. Nam præter auctoritatem consuetudinis, quam ex apostolica nouimus venire doctrina, etiam sacra scriptura manifestat, quod cum apostoli Paulum & Barnabam ex præcepto Spiritus sancti ad euangelium gentibus mitterent prædicandum, ieiunantes & orantes imposuerunt eis manus, vt intelligamus, quanta & dantium & accipientium deuotione curandum sit, ne tantæ benedictionis sacramentum negligenter videatur impletum. Et ideo pie & laudabiliter apostolicis morem gesseris institutis, si hanc ordinandorum sacer-

*In Decret.
Iuonis lib. 5.*

Aff. 13.

cer-

cerdotum formam per ecclesias, quibus Dominus præesse te voluit, etiam ipse seruaueris: vt his qui consecrandi sunt nunquam benedictiones nisi in die resurrectionis dominicæ tribuantur, cui a vespera sabbati initium constat adscribi, & quæ tantis diuinarum dispensationum mysteriis est consecrata, vt quidquid est a Domino insignius constitutum, in huius diei dignitate sit gestum. In hac mundus sumpsit exordium, in hac per resurrectionem Christi, & mors interitum, & vita accepit initium. In hac apostoli a Domino prædicandi omnibus gentibus euangelii tubam sumunt, & inferendum vniuerso mundo sacramentum regenerationis accipiunt. In hac (sicut beatus Ioannes euangelista testatur) congregatis in vnum discipulis, ianuis clausis, cum ad eos Dominus introisset, *insufflauit, & dixit: Accipite Spiritum sanctum; quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum detinueritis, detenta erunt.* In hac denique promissus a Domino apostolis Spiritus sanctus aduenit: vt cælesti quadam regula infinuatum & traditum nouerimus, in illa die celebranda nobis esse mysteria sacerdotalium benedictionum, in quo collata sunt omnia dona gratiarum.

II.

Vt autem in omnibus obseruantia nostra concordet, illud quoque volumus custodiri: vt cum solennior festiuitas conuentum populi numerosioris indixerit, & ad eam tanta fidelium multitudo conuenerit, quam recipere basilica simul vna non possit, sacrificii oblatio indubitanter iteretur: ne his tantum admissis ad hanc deuotionem, qui primi aduenerint, videantur hi qui postmodum confluerint, non recepti, cum plenum pietatis atque rationis sit, vt quoties basilicam, in qua agitur, præsentia nouæ plebis impleuerit, toties sacrificium subsequens offeratur. Necessè est autem, vt quædam pars populi sua deuotione priuetur, si vnus tantum Missæ more seruato sacrificium offerre non possint, nisi qui prima diei parte conuenerint. Studiosè ergo dilectionem tuam & familiariter admonemus, vt quod nostræ consuetudini ex forma paternæ traditionis infedit, tua quoque cura non negligat, * vt per omnia nobis & fide & actibus congruamus. Propter quod remeanti filio nostro Possidonio presbytero

De consec.
dist. 1. Ne-
cessè est.

* vt omnia nobis ex fide & actibus congruât.

Concil. Tom. 7.

Y

hanc ad fraternitatem tuam epistolam dedimus perferendam, qui nostris processionibus atque ordinationibus frequenter interfuit, & toties ad nos missus, quid in omnibus apostolicæ sedis auctoritatis teneremus, agnouit. Data Kalendis Iuliis.

EPISTOLA LXXXII.

LEONIS PAPÆ I.

AD IULIANVM COENSEM EPISCOPVM.

Quid ipse pro ecclesia fecerit, quidve imperator facere debeat, demonstrat: & miratur, Thalassium episcopum Georgio cuidam prædicandi & scribendi facultatem dedisse.

Leo episcopus Iuliano Coensi episcopo.

LITERAS dilectionis tuæ, quas per filium meum virum illustrem Isichium direxisti, eo tēpore accepi, quo recentioribus epistolis tuis iterata iam occasione responderam. Vnde quia etiam in his alloquiis tuis eadem de impiissimis hæreticis iusto dolore conquestus es, congruum fuit, quoad scribendi opportunitas extitit, non tacere. In causa itaque fidei, quidquid pro nostro officio oportuit, ac potest iuuante Domino, & solícite & libenter exequimur: vt euangelio Christi irreprehensibiliter seruiamus, ne per desidiam nostram vlla pars ecclesiæ catholicæ neglecta videatur. Propter quod, sicut omnibus notum est, nō destiti laborare, vt manifestata atque defensã incarnationis dominicæ veritate, omnis fraternitas, quid vbique, secundũ doctrinam apostolicam, & tenendum & docendum esset, agnosceret, accedente gloriosissimorum principum studio diuinitus inspirato, vt in ciuitate Calchedonēsi Synodo congregata, hæretica damnaretur impietas, ne vel quisquam sectator Nestorii, vel vllus discipulus Eutythis liberũ possit cum catholicis habere consortiũ: cum (quod ad sancti Concilii auctoritatem pertinet) nulla vsquam remanserit discordia. Si qui autẽ sua obduratione cæcati, ita in reprobis sensibus amentiam transierunt, vt mallent furere, quam sanari: ad imperialem pertinet potestatem, vt perturbatores ecclesiæ, pacis & reipublicæ, quæ Christianis principibus merito gloriatur, inimici solícitius cõpri-